

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

15 april 2008

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Koen Van den Heuvel**

**(Hoofdstuk I – Algemeen; Hoofdstuk II – Lokaal Pact; Hoofdstuk III – Fiscaliteit;
Hoofdstuk IIIbis (nieuw) – Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij;
Hoofdstuk V – Slotbepalingen)**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jaak Gabriels.

Vaste leden:

de heren Thieu Boutsen, Herman De Reuse, Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;

de heren Paul Delva, Erik Matthijs, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heren Jaak Gabriels, Sven Gatz; de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Michèle Hostekint, de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers:

de heren Erik Arckens, Frank Creyelman, mevrouw Hilde De Lobel, de heren Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

mevrouw Annick De Ridder, de heren Marc van den Abeelen, Bob Verstraete;

de heren Bart Caron, Jacky Maes, Bart Van Malderen.

Toegevoegde leden:

de heer Jan Peumans;

de heer Rudi Daems.

Zie:

1608 (2007-2008)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 en 3: Amendementen

INHOUD

Blz.

I. VOORAF	4
1. Werkwijze in de commissie	4
2. Toetsing	4
II. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING	4
III. OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF	6
IV. BESPREKING EN STEMMING	7
1. Eerste bespreking op 8 april 2008.....	7
2. Voortzetting van de bespreking op 15 april 2008	9
V. EINDSTEMMING VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2008.....	19

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde op 8 en 15 april 2008 het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008 (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1608/1*).

Op 8 april 2008 werd het ontwerp van decreet toegelicht door de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, op 15 april werd het ontwerp van decreet besproken en ter stemming gelegd.

Het ontwerp van programmadecreet bij de aanpassing van de begroting 2008 werd besproken in samenhang met het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2008 (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 18/1*) en het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2008 (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 19-A/1*). Hierover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 19-A/4*.

Eerder werd op 17 oktober 2006 een voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen en Bart Martens houdende wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen betreft (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 676/1*), in de commissie toegelicht en besproken. Door de bespreking en stemming van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008 (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1608*), inzonderheid de artikelen 4 tot 6 van hoofdstuk III, is het voorstel van decreet zonder voorwerp geworden.

I. VOORAF

1. Werkwijze in de commissie

Het voorliggende ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008 werd behandeld overeenkomstig artikel 59 van het Reglement van het Vlaams Parlement.

De voorzitter van het Vlaams Parlement verwees de volgende hoofdstukken naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting:

Hoofdstuk I – Algemeen;
Hoofdstuk II – Lokaal Pact;

Hoofdstuk III – Fiscaliteit;
Hoofdstuk V – Slotbepalingen.

Hoofdstuk IV – Sportieve vrijetijdsbesteding werd toegewezen aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

In beide inhoudelijk bevoegde commissies was er een definitieve stemming met betrekking tot de specifiek aan de respectieve commissie toegewezen artikelen van het programmadecreet.

2. Toetsing

Overeenkomstig de beslissing van het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement van 13 november 2006 in uitvoering van de resolutie betreffende de functie van een decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting werden na toetsing overeenkomstig artikel 58 van het Reglement van het Vlaams Parlement alle ingediende bepalingen van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008 in aanmerking genomen.

II. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

De heer *Dirk Van Mechelen* geeft een toelichting bij de bepalingen van het programmadecreet, die aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting zijn toegewezen.

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Hoofdstuk I is de klassieke bepaling met betrekking tot de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden en behoeft dan ook geen verdere commentaar.

HOOFDSTUK II

Lokaal Pact

Artikel 2

De heer Dirk Van Mechelen dacht begrepen te hebben dat dit zou behandeld worden in de commissie

bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden. De voorgelegde maatregel houdt in dat de Vlaamse Regering in het kader van het Lokaal Pact met de lokale overheden beslist heeft over te gaan tot de overname van leningen aangegaan door gemeenten (eventueel OCMW's) voor een bedrag van 100 euro per inwoner per gemeente (zie ook de eerdere bespreking in de commissie in het kader van de behandeling van het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2008 (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nr. 14), en het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2008 (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nr. 15)). Zoals voor de overname van de schuldfinanciering van het gemeentelijk investeringsfonds wordt deze overname opgenomen in de directe schuld. De aflossing gebeurt op titel III – Aflossing schuld programma CG van de entiteit B en dus met kasmiddelen, die ter beschikking staan van de Vlaamse Gemeenschap, hetgeen, conform het standpunt van de Hoge Raad voor Financiën, in zijn geheel voor entiteit II neutraal is naar vorderingensaldo.

HOOFDSTUK III

Fiscaliteit

AFDELING I

Onroerende voorheffing

De heer Dirk Van Mechelen benadrukt dat het de Vlaamse Regering gaat om een correcte, zo snel als mogelijke en volledige uitvoering van het Lokaal Pact, zoals zij dat met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) heeft afgesproken.

Artikel 3

De heer Dirk Van Mechelen stelt dat de eerste maatregel de volledige vrijstelling van de onroerende voorheffing op het kadastrale inkomen voor nieuw materieel en outillage betreft. Hij wijst erop dat de vandaag al bestaande vrijstelling namelijk niet altijd volledig is. Thans is het immers zo dat, wanneer nieuw materieel en outillage geplaatst wordt op een perceel waar op 1 januari 1998 nog geen materieel en outillage voorkwam, een volledige vrijstelling geldt. Wanneer echter nieuw materieel en outillage geplaatst wordt op een perceel waar op 1 januari 1998 wel materieel en outillage voorkwam, geldt de vrijstelling enkel ten belope van het surplus, dus het deel van het nieuw vastgestelde kadastrale inkomen dat het op 1 januari 1998 bestaande kadastrale inkomen overtreft.

Die tot vandaag bestaande regeling heeft als minpunt dat investeringen op nieuw aangesneden percelen meer worden gestimuleerd dan vernieuwingsinvesteringen in bestaande bedrijfssites. De minister stelt dat met de voorgestelde wijziging de facto de drempelwaarde van 1 januari 1998 wordt opgeheven, waardoor de vrijstelling ook bij vervangingsinvesteringen steeds volledig zal zijn.

De minister meent dat de Vlaamse Regering met deze fiscale incentive de bedrijven stimuleert om hun productieapparaat te vernieuwen met materieel en outillage die milieuvriendelijker en energiezuiniger zijn dan oude bedrijfsuitrusting. Omdat nieuwe apparaten doorgaans ook efficiënter en performanter zijn, draagt deze maatregel volgens de minister ook bij tot de verbetering van de concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven.

Om de milieu- en energieaspecten duidelijk aan de maatregel te koppelen, wordt van de bedrijven die onder het toepassingsgebied van de energiebeleids-overeenkomsten vallen, gevraagd dat ze deze onderschrijven. Concreet betekent dit dat een bedrijf met een jaarlijks energiegebruik van meer dan 0,5 petajoule (PJ) geëist wordt om toe treden tot het benchmarkingconvenant voor zover dit nog niet zou gebeurd zijn. Voor bedrijven met een jaarlijks energiegebruik tussen 0,1 en 0,5 PJ geldt het auditconvenant. Van bedrijven met een jaarlijks energiegebruik van minder dan 0,1 PJ wordt een dergelijk engagement niet gevraagd, omdat voor deze doelgroep vandaag nog geen energiebeleids-overeenkomsten bestaan. De minister zegt wel dat ook die groep er alle belang bij heeft oude installaties te vervangen en geeft daarbij het voorbeeld van de bakker die zijn oude oven vervangt door een moderne.

De nieuwe maatregel geldt voor investeringen in nieuw materieel en outillage die in gebruik worden genomen vanaf 1 januari 2008 en waaraan voor de eerste maal een kadastraal inkomen wordt toegekend voor het aanslagjaar 2009.

Artikelen 4 tot 6

De tweede maatregel betreft de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen, wat goed is voor zowel het Vlaamse Gewest als voor het gezinsbudget. Vandaag bestaat al een verplichting voor de bouwheer om een energieprestatiecertificaat aan te vragen waarbij het E-peil voor een nieuwbouwwoning kleiner moet zijn dan of gelijk aan E100. De Vlaamse Regering wil wie nog beter presteert, financieel belonen in de vorm van de vermindering van de onroerende voorheffing.

Een eigenaar wiens woning E60 behaalt, krijgt gedurende tien jaar een korting van 20 percent op zijn

jaarlijkse onroerende voorheffing. Een eigenaar wiens woning E40 behaalt, krijgt gedurende tien jaar een korting van maar liefst 40 percent op zijn jaarlijkse onroerende voorheffing. Voor gebouwen andere dan woningen – vooral kantoren – wordt een vermindering van de onroerende voorheffing van 20 percent toegekend wanneer dit goed een peil van maximum E70 bereikt.

De minister stelt dat ook deze maatregel in werking treedt vanaf het aanslagjaar 2009, dus voor investeringen vanaf 2008. De vermindering kan bovendien met de bestaande verminderingen van de onroerende voorheffing, zoals bescheiden woning, kinderlast of korting voor gehandicapten, gecumuleerd worden.

Doel is dat zij net als de meeste andere verminderingen automatisch wordt toegekend zonder dat de belastingplichtige administratieve formaliteiten moet vervullen.

Artikel 7

Derde maatregel is de compensatie voor de lokale besturen die opcentiemen op de onroerende voorheffing heffen en die door de bovenvermelde vrijstellingen (materieel en outillage en energiezuinige woningen; artikelen 3 tot en met 6 van het voorgelegde ontwerp van programmadecreet) opbrengsten derden. De Vlaamse Regering sloot met hen een pact waarin het Vlaamse Gewest de individuele financiële compensatie voor de gedeerde ontvangsten ingevolge de genoemde maatregelen inzake onroerende voorheffing zal doorvoeren. De minister wijst erop dat het leeuwendeel van de opbrengsten van de Vlaamse onroerende voorheffing vandaag ten goede komt aan de provincies en de steden en gemeenten. Om te voorkomen dat deze besturen zich genoodzaakt zouden zien op zoek te gaan naar compensaties al dan niet ten laste van burgers of bedrijven, heeft de Vlaamse Regering zich bereid verklaard de lokale overheden te compenseren voor het werkelijk geleden verlies ingevolge de voorgestelde maatregelen.

Op dit ogenblik worden onderhandelingen gevoerd met de federale overheidsdienst Financiën met het oog op een omzendbrief die toelaat om dit zo correct mogelijk te berekenen, waarna de compensatie zo snel mogelijk zal doorgestort worden naar de gemeentebesturen.

AFDELING II

Verhoging van de forfaitaire vermindering voor de beroepsactieve belastingplichtigen

Artikelen 8 en 9

Tot slot staat in het ontwerp van programmadecreet

de verhoging van de vermindering van de personenbelasting voor de beroepsactieve Vlaming. Voor het inkomstenjaar 2007 kregen reeds 1 miljoen Vlamingen een vermindering van hun personenbelasting van 125 euro. Die vermindering wordt doorgerekend in de bedrijfsvoorheffing. Voor 2008 bedraagt deze korting 150 euro, opnieuw voor een miljoen Vlamingen. Voor het inkomstenjaar bedraagt zij 200 euro voor eenieder die werkt, ongeacht het activiteitsinkomen.

De maatregel wil bijdragen tot een verhoging van de activiteitsgraad in Vlaanderen. Bedoeling is het aanbod van potentiële arbeidskrachten verder uit te breiden om bij te dragen aan een stabiel ondernemingsklimaat, wat op haar beurt het pad effent voor meer economische groei en uiteindelijk voor meer welvaart voor iedereen die aan de Vlaamse arbeidsmarkt participeert.

De Vlaamse Regering besliste om in deze lastenverlaging een tandje bij te steken. Ook het Planbureau heeft inmiddels gewezen op de dringende noodzaak van een verhoging van de activiteitsgraad in Vlaanderen en de noodzaak van een grotere beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt.

Volgens de Vlaamse Regering is een gestuurde lastenverlaging daarvoor een goede remedie. Door het voorstel dat op tafel ligt om de vermindering van 150 euro per hoofd te verhogen tot 200 euro, zit een tweeverdienersgezin al aan 400 euro.

Tegelijk werd ook een aantal kleine technische aanpassingen aangebracht aan de afbouwregeling voor belastingplichtigen wier activiteitsinkomen net het maximum overschrijdt. Hier geldt een proportioneel gereduceerde vermindering, waarvoor de berekeningsformule werd aangepast.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 11

Artikel 11 betreft de slotbepalingen.

III. OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF

Het Rekenhof heeft geen opmerkingen geformuleerd bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting 2008.

IV. BESPREKING EN STEMMING

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Lokaal Pact

Artikel 2

1. Eerste bespreking op 8 april 2008

1.1. Tussenkost van de heer Jef Tavernier

De heer *Jef Tavernier* heeft uit hoofdstuk II begrepen dat de Vlaamse Regering met het Lokaal Pact een cadeau doet aan de gemeenten in ruil voor de vervulling van bepaalde voorwaarden. In de commissie Binnenlandse Aangelegenheden is helemaal niet op het onderwerp ingegaan, omdat het in deze commissie aan bod zou komen. In het voorliggende ontwerp van programmadecreet staat echter niet welke de toepasselijke voorwaarden zijn. De spreker stelt vast dat de Vlaamse Regering dus zonder meer van het parlement de onvoorwaardelijke toestemming verwacht om een enveloppe uit te delen aan de gemeenten en de bijhorende voorwaarden vast te leggen los van parlementaire inspraak. Het lid is ontgoocheld en hij is ook verwonderd dat de Raad van State daar niet meer opmerkingen over maakte. De Raad vraagt wel om de modaliteiten vast te leggen, wat niet gebeurd is.

De heer Tavernier roept de commissie op om de bespreking en de precisering van de voorwaarden voor het contract met de gemeenten te eisen. Een omzendbrief volstaat niet, want een aantal van de bepalingen daarin zijn voor interpretatie en discussie vatbaar. De spreker geeft het voorbeeld van de afschaffing of het behoud van de forfaitaire huisvuilbelasting. Hij dringt dan ook aan op de decretale vastlegging van de genoemde voorwaarden.

1.2. Tussenkost van de heer Herman De Reuse

De heer *Herman De Reuse* sluit zich aan bij de waarschuwing van de heer Tavernier over het heen en weer verwijzen van dit onderwerp door de commis-

sies Algemeen Beleid en Binnenlandse Aangelegenheden. Dat mag niet tot het gevolg hebben dat het punt nergens wordt besproken. Ook hij is verwonderd dat de Raad van State niet meer opmerkingen maakte. De voorwaarden zijn immers tot nu toe alleen te lezen in de brief van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken. Maar een opsomming is geen uiteenzetting. De commissie weet niet precies waarover zij moet discussiëren. Als de commissie Binnenlandse Aangelegenheden hieraan voorbij is gegaan, is het aan deze commissie om dat te bespreken.

1.3. Tussenkost van de heer Jaak Gabriels, commissievoorzitter

De heer *Jaak Gabriels*, commissievoorzitter, vindt de vragen van de heren Tavernier en De Reuse gerechtvaardigd.

1.4. Tussenkost van de heer Eric Van Rompuy

De heer *Eric Van Rompuy* verwijst naar een bemerking van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken. Hij citeert: “Er is in het programmadecreet niets terug te vinden over de verhoging van de compensatie van Elia van 83 naar 108 miljoen euro. Nochtans is het een belangrijk onderdeel van het Lokaal Pact en moet daarvoor waarschijnlijk het decreet op het Gemeentefonds opnieuw worden veranderd. Op de huidige versie van de Vlaamse begroting staat wel een verhoging van 25 miljoen euro, maar nog onder de noemer Fiscaal Pact. Moet dit niet worden geregeld in het programmadecreet?”.

Het commissielid vraagt daarom waar die verhoging nu zit. Hij herinnert eraan dat de genoemde compensatie de vorm heeft aangenomen van een verhoging van het Gemeentefonds per gemeente. Voor zijn gemeente bedroeg zij bijvoorbeeld 400.000 euro. Het lid begrijpt dat daar nu nog een bedrag bovenop komt, in totaal 25 miljoen euro. Moet die aanpassing van het Gemeentefonds niet decretaal geregeld worden, informeert het lid.

Uiteindelijk zal de voogdijminister voor de lokale besturen in naam van de Vlaamse Regering moeten oordelen of een gemeente de voorwaarden vervult om in het Lokaal Pact te treden. De gemeente Ieper heeft haar forfaitaire huisvuilbelasting vervangen door een gezinsbelasting. Minister Keulen zei in de pers dat dit niet kan omdat het ingaat tegen het principe dat de vervuiler betaalt. De gemeenteraad van Ieper keurde het gisterenavond toch goed. Volgens minister Van Mechelen kan het blijkbaar toch op een of andere manier. Sommige gemeenten gebruiken een andere naam: dienstenbelasting. In de Vlaamse Regering blijken hierover uiteenlopende opvattingen te bestaan. Het commissielid meent dat het aan de

minister van Financiën is om de juiste interpretatie te geven. De heer Van Rompuy wijst er op dat de minister dit echter niet met de VVSG moet regelen maar met het parlement. Het commissielid dringt aan op uitsluitel.

1.5. Tussenkost van de heer Koen Van den Heuvel

De heer *Koen Van den Heuvel* roept op tot helderheid over de voorwaarden. Het aantal voorwaarden is beperkt en conceptueel zijn ze niet moeilijk. Maar de vraag is welke methodes van enthousiaste gemeentebesturen om een en ander te omzeilen, zullen aanvaard worden en welke niet. Men moet vermijden dat de gemeenten die het Lokaal Pact correct willen naleven, het slachtoffer worden van de handige besturen die het ultieme achterpoortje gevonden hebben. Het commissielid herinnert eraan dat de voorwaarden wél degelijk al besproken zijn, zelfs in de plenaire vergadering en ook op de Staten-Generaal van de VVSG in februari. Het is nu aan de regering om voet bij stuk te houden en niet terug te komen op een aantal zaken of een aantal gemeentebesturen vrij spel te geven. Het commissielid benadrukt dat enige kordaatheid dan ook aangewezen is.

Verder vraagt de heer Van den Heuvel verduidelijking over de wederbeleggingsvergoedingen. Er wordt in artikel 2 van het voorgelegde ontwerp wel gesproken over modaliteiten en een plafond maar er wordt niet gezegd of daarvoor een bedrag in de begroting staat ingeschreven. Meer algemeen informeert hij naar de verwijzing in de digitale nieuwsbrief van VVSG naar het tweede Lokaal Pact, dat in de steigers zou staan. Hoever staat het daarmee? Wat is daarvan aan?

1.6. Tussenkost van de heer Thieu Boutsen

De heer *Thieu Boutsen* herinnert eraan dat de commissie de minister voor het eerst ondervroeg over het Lokaal Pact in de sinterklaasperiode van 2007. Toen circuleerde de opvatting dat de gemeenten daarmee hun schulden of minstens een deel ervan zouden kunnen aflossen. De vrijgekomen rentemarge zou beleidsruimte worden. Op de vraag naar de controle op de effectieve terugbetaling van de genoemde leningen antwoordde de minister toen dat er niet zoveel voorwaarden zouden gesteld worden aan de gemeenten. Het commissielid verwacht daarom dat de commissie wacht op niets, want ook nu zullen er wel niet zoveel voorwaarden zijn.

1.7. Tussenkost van de heer Ludo Sannen

Wat hoofdstuk II betreft, blijft ook de heer *Ludo Sannen* steken bij de juridische afdwingbaarheid van bepaalde zaken. Het vervangen van de huisvuilbelasting door een andere forfaitaire belasting, wat niet alleen door Ieper maar ook door Bree en Bocholt is gedaan, blijft onduidelijk. De sp.a pleit voor juridische zekerheid over de afspraken, zodat alle gemeenten de zaak op dezelfde wijze benaderen. Als dit een zaak blijft van afspraken en convenants, hoe verkrijgt het parlement dan zekerheid over de afdwingbaarheid? Dit is volgens het lid ook een probleem van gegevens en hun verbinding.

1.8. Tussenkost van mevrouw Hilde Eeckhout

Volgens mevrouw *Hilde Eeckhout* is het Lokaal Pact heel positief. Het welslagen zal wel voor een deel afhangen van de manier waarop de lokale besturen omgaan met de geest van het pact. Zij verwacht dat de gemeenten die het succes van het gewestelijke fiscale voorbeeld hebben begrepen, probleemloos het pact zullen volgen. Zij betreurt dat nog 44 gemeenten de lasten verhoogd hebben, zoals bijvoorbeeld de sp.a-CD&V-meerderheid in Zwalm.

1.9. Repliek van minister Dirk Van Mechelen

In verband met de voorwaarden inzake het Lokaal Pact, wordt door minister *Dirk Van Mechelen* de paragraaf geciteerd die betrekking heeft op de forfaitaire huisvuilbelasting: “De gemeente die wil toetreden tot het globale pact met de Vlaamse Regering beslist om de forfaitaire belasting op het ophalen van het huisvuil – economische code 363/03 – die zij heeft op het ogenblik van het nemen van de beslissing, ten laatste voor het budgettaire jaar 2009 af te schaffen. Na het nemen van de beslissing tot toetreding tot het pact is het de gemeente enkel nog toegestaan de afgeschafte forfaitaire belasting op het ophalen van het huisvuil te vervangen door een andere, niet forfaitaire belasting op basis van het principe ‘de vervuiler betaalt’ en waarvan de geraamde opbrengst niet hoger is dan deze van de afgeschafte belasting.”.

De minister stelt vast dat men daar hiaten in zoekt. Wat onlangs tijdens het paasreces in Ieper gebeurde, maakt op dit ogenblik het voorwerp uit van onderzoek en bespreking in de schoot van de Vlaamse Regering. De minister zal namens de regering daarover tekst en uitleg verschaffen voor de stemming over het programmadecreet in de commissie.

Hij benadrukt daarnaast dat een gemeente er zich bovendien toe moet verbinden om geen nieuwe forfaitaire gezinsbelastingen op te leggen. Er staat letterlijk: “De gemeente die wil toetreden tot het globa-

le pact met de Vlaamse Regering beslist om gedurende de resterende periode van de legislatuur eindigend op 31 december 2012 geen nieuwe forfaitaire gezinsbelastingen meer in te voeren.”.

Over de belasting op kantoorruimte en tewerkgesteld personeel staat in de tekst: “De gemeente die wil toetreden tot het globale pact met de Vlaamse Regering beslist om ten laatste met ingang van het budgettaire jaar 2009 hierna volgende belastingen af te schaffen wanneer zij die in 2008 nog heft: de belasting op tewerkgesteld personeel (economische code 364/01) en de belasting op de kantoorruimte (economische code 367/19).”.

Naar de mening van de minister is er, gelet op het advies van de Raad van State, een voldoende groot juridisch draagvlak voor een dergelijk pact met de gemeenten, maar hij zal het nog eens voor alle duidelijkheid laten nakijken. Het woord ‘cadeau’ laat hij volledig voor rekening van het betrokken commissielid. De meeste steden en gemeenten kunnen deze incentive gebruiken. Als men hen als een volwaardige partner in het Vlaamse beleid wil beschouwen, moet de regering ook de daad bij het woord voegen. Een ander voorbeeld daarvan is de overname door het gewest van de anachronistische provinciewegen, waardoor nog twee wegbeheerders overblijven.

De Vlaamse Regering heeft kennis genomen van het advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken over de Elia-compensatie. De minister verklaart dat de spelregels van het Gemeentefonds niet zullen gewijzigd worden. Het is de bedoeling dat het bijkomende bedrag van 25 miljoen euro dezelfde uitbetalingsweg volgt als dat van 83 miljoen euro. Het decreet hoeft niet aangepast te worden. De pot wordt immers vergroot conform de bestaande spelregels. In 2009 komt er nog een bijkomende verhoging tot 41,5 miljoen euro. Op vraag van de heer *Eric Van Rompuy* bevestigt minister *Dirk Van Mechelen* dat het bedrag van 25 miljoen euro is ingeschreven in de begrotingsaanpassing. Het is aan de volgende regering om te beslissing of die inspanning voor de gemeenten na 2009 wordt voortgezet. Het bedrag van 83 miljoen euro is in elk geval verzekerd voor alle volgende jaren.

De omzendbrief over de schuldovername is bij de gemeenten toegekomen. Ook de banken zijn bezig met hun aanbod aan de gemeenten. Het is de bedoeling dat dit vrij gedetailleerd gebeurt. De wederbelegging zal via titel III in de begroting worden gefinancierd. Naargelang de grootte van die wederbelegging zal zij in de afrekening van de norm mee opgenomen worden. Welk bedrag dat precies zal zijn, is vandaag koffiedik kijken. Hij onderstreept wel dat de Vlaamse Regering ook een maximum heeft vastgelegd voor het bedrag dat zij wil betalen

voor de wederbelegging. Het ‘worst case scenario’ bedraagt ongeveer 27 euro.

De minister is het eens met het pleidooi voor juridische zekerheid. De Vlaamse Regering zal de juridische afdwingbaarheid verder onderzoeken. Met betrekking tot de kruispuntbank voor gegevens van milieu en fiscaliteit, heeft minister Crevits aangegeven dat zij eerst nog haar gegevens moet verbeteren. Hij onderstreept wel dat de regering zich ertoe heeft verbonden dit in orde te brengen, naar analogie met de automatische toekenning voor kinderen ten laste.

2. Voortzetting van de bespreking op 15 april 2008

2.1. Antwoorden van minister Dirk Van Mechelen

Minister *Dirk Van Mechelen* wijst erop dat er naar aanleiding van de bespreking op 8 april 2008, nog een viertal vragen moeten worden uitgeklaard, over de Elia-compensatie, de forfaitaire huisvuilbelasting, de schuldovername en de aankondiging van het tweede lokaal pact.

De minister begint met het meest gevoelige onderwerp, namelijk de afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting. Vooraf verwijst de minister naar de preambule van het Lokaal Pact. Daaruit blijkt dat het pact een soort politiek ‘gentlemen’s agreement’ is en vooral geen juridisch contract tussen twee partijen. Het pact is dus niet afdwingbaar via bestuurlijk toezicht of andere procedures. Met de toetreding tot het pact nemen gemeenten vrijwillig een aantal engagementen. Het pact stelt: “Dit pact is een politiek akkoord tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse gemeenten en provincies dat uiting geeft aan hun wederzijds vertrouwen. Het houdt voor beide partijen een engagement in om vrijwillig en op een loyale wijze de afspraken uit te voeren. Het is geen contract in de juridische zin van het woord dat het voorwerp kan zijn van betwistingen via de rechtbanken of afdwingbaar kan zijn via het bestuurlijke toezicht dat de Vlaamse Regering uitoefent op gemeenten en provincies.”.

De Vlaamse Regering is echter niet naïef. Ze zal een aantal gunsten toekennen maar die zullen gekoppeld worden aan het loyaal nakomen van engagementen die gemeenten nemen in het kader van het pact. Als een gemeente haar engagementen niet nakomt, kan de Vlaamse Regering er vrij over beslissen of ze ten opzichte van die gemeenten al of niet haar engagementen terugschroeft. Een van de mogelijkheden die de regering besproken heeft, is het al of niet toekennen van de verhoogde Elia-compensatie gedurende

de jaren 2008, 2009 en 2010. Dat is een eenvoudig te realiseren mogelijkheid. De minister concludeert dat het pact gebaseerd is op wederzijds vertrouwen tussen de partijen en het engagement om de afspraken loyaal uit te voeren. Als blijkt dat een en ander niet correct verloopt, zal de regering dat uitklaren.

Het Lokaal Pact eist inderdaad dat alle toetredende gemeenten eventueel forfaitaire huisvuilbelastingen, dus de fameuze economische code 363-03, ten laatste voor het budgettaire jaar 2009 afschaffen of hervormen volgens het principe dat de vervuiler betaalt.

Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel had de gemeente geen forfaitaire huisvuilbelasting meer op 1 januari 2008. In dat geval is er dan geen probleem: de gemeente zal geen verdere formaliteiten moeten vervullen.

Voor gemeenten die nog een forfaitaire huisvuilbelasting hadden op 1 januari 2008, is afgesproken dat het agentschap Binnenlands Bestuur bij ontvangst van de toetredingsbeslissing een brief zal versturen die wijst op de verplichtingen in het kader van het Lokaal Pact. De gemeenten zullen er daarbij op gewezen worden dat het Lokaal Pact voor hen pas effect zal hebben als de forfaitaire huisvuilbelasting wordt afgeschaft of omgevormd in de loop van 2008. In de brief zullen de betrokken gemeenten uitgenodigd worden aan het agentschap mee te delen hoe zij dit probleem hebben opgelost of zullen oplossen.

Voor de gemeenten die op 1 januari 2008 wel nog een forfaitaire huisvuilbelasting hadden, maar die in de loop van 2008 zonder meer afschaffen, volstaat het vanzelfsprekend dat ze dit gewoon aan het agentschap melden als het effectief gebeurd is. Aan de gemeenten die de forfaitaire huisvuilbelasting hervormen tot of vervangen door een andere belasting, zal worden gevraagd dat aan het agentschap te melden en daarbij te motiveren hoe zij het principe dat de vervuiler betaalt, hanteren. Zo lang het antwoord van de gemeenten er niet is, kan het Lokaal Pact en dus ook de schuldovername niet worden toegepast. Ingevolge de motiveringsverplichting in geval van omvorming of vervanging door een andere belasting, zal het politieke debat daarover aangegaan worden in de kwestieuze gemeenteraad.

Het volgende onderwerp is de extra Elia-compensatie van 25 miljoen euro in 2008, 41,5 miljoen euro in 2009 en 41,5 miljoen euro in 2010. De 25 miljoen euro staat in de initiële begroting 2008 op een aparte basisallocatie BH 43.10. Dit geld staat dus niet onder het algemene krediet van het Gemeentefonds. Het zijn namelijk facultatieve subsidies op basis van artikel 12 van het uitgavendecreet van de initiële begroting 2008. Artikel 12 levert de decretale basis om de compensatie uit te keren. Dat was toen

reeds een bewuste keuze, de toekenning van de extra middelen betreft immers een gunst en geen recht. Dat staat in tegenstelling tot het basisbedrag van de Elia-heffing van 85 miljoen euro, dat toegekend wordt zonder tijdslimiet.

Gemeenten die zijn toetreden tot het pact, kunnen die middelen dus krijgen. De regering zal in 2009 en 2010 opnieuw beslissen of ze aan de voorwaarden voldoen. De Vlaamse Regering heeft dat als volgt verwoord: “Als de betrokken gemeente naderhand alsnog beslissingen neemt die ingaan tegen de engagementen onder het Lokaal Pact, kan ze tot sancties beslissen. Het niet-toekennen van de verhoogde Elia-compensatie gedurende de jaren 2008, 2009 en 2010, is de meest voor de hand liggende sanctie.”.

De wederbeleggingsvergoeding zal worden betaald via titel III van de begroting. Er wordt hiervoor nog een bijzondere decreetsbepaling goedgekeurd en aan het parlement voorgelegd. Het is de bedoeling dat de terugbetaling van het gedeelte aan kapitaal een ESR-9-uitgave is die het vorderingensaldo niet zal beïnvloeden. De terugbetaling van de wederbeleggingsvergoeding is een ESR-2-uitgave en beïnvloedt het vorderingensaldo wel. Dat zal dan ook correct worden opgenomen in de uitvoeringscijfers van de begroting 2008. Het absolute maximale bedrag daarvoor is 27,5 miljoen euro.

Het eerste Lokaal Pact is een dikke vis, het tweede een aprilvis op de website van de VVSG.

2.2. Tussenkomen van de heer Herman De Reuse

De heer *Herman De Reuse* noemt het Lokaal Pact in juridische termen een toetredingscontract. De gemeenten kunnen al dan niet de voorwaarden van de Vlaamse Regering aanvaarden. De spreker vraagt zich af wat de forfaitaire huisvuilbelasting precies is. Hijzelf betaalt jaarlijks ongeveer 2800 Belgische frank aan huisvuilbelasting en ongeveer 50 Belgische frank per huisvuilzak. Naargelang de hoeveelheid afval, betaalt hij dus meer. De belasting is deels forfaitair en deels volgens het principe dat de vervuiler betaalt. Wat is nu precies forfaitaire huisvuilbelasting? Heel wat gemeenten hanteren een gecombineerd systeem. Tot op welke hoogte kan een combinatie van de systemen? Het is een risico dat de bepaling niet in een decreet vervat is. De kans voor discussies is groot. De Vlaamse Regering zal per geval moeten beoordelen of de gemeente voldoet aan de maatregel.

Wanneer moet de belasting zeker afgeschaft of omgevormd zijn? De uitdrukking ‘in de loop van 2008’ is immers een ruim begrip.

Niet alle vormen van forfaitaire belasting zijn expli-

ciet verboden in de omzendbrief. Dat kan leiden tot ontduikingsgedrag: gemeenten schaffen de forfaitaire huisvuilbelasting af en vervangen ze door een andere forfaitaire belasting die niet verboden is.

Voor dergelijke maatregel is dus een goed omlijnd decreet nodig. De tegenpartij, de gemeenten en de steden dus, moeten weten waaraan zich te houden. De regeling mag niet voor discussie vatbaar zijn. De huidige werkwijze creëert een vaagheid die tot heel wat discussies zal leiden tussen de regering en de lokale niveaus, maar ook tussen de lokale niveaus onderling.

Vlaams Belang is het eens met het principe van schuldovername, maar betwist de werkwijze. Om die reden zal Vlaams Belang dit ontwerp niet goedkeuren.

2.3. Tussenkost van de heer Jef Tavernier

De heer *Jef Tavernier* tracht zich niet in te leven in de positie van steden of gemeenten, of van de regering. Hij zal zich gewoon beperken tot zijn rol als parlementslid en trachten te begrijpen wat hij goedkeurt. Het is voor hem duidelijk dat er in de begroting een bedrag vastgelegd is voor schuldovername van de gemeenten ten belope van 100 euro per inwoner. De regering wil dat het parlement die bepaling goedkeurt maar wil vooral zelf de voorwaarden van de schuldovername invullen. De regering verwijst daarvoor naar een Lokaal Pact, waarvan ze de status nog moet bepalen. Het parlement moet er maar op vertrouwen dat het goede bepalingen bevat. De regering vraagt het parlement dus een machtiging om alles zelf te bepalen.

Een mogelijkheid is van het Lokaal Pact een addendum bij het ontwerp van decreet te maken. De spreker heeft de indruk dat er over het pact nogal wat onduidelijkheden blijven bestaan. De minister verwijst dan wel naar een omzendbrief maar de spreker heeft die niet teruggevonden. Wat is de juridische basis om een aantal voorwaarden op te leggen of afspraken te maken?

In artikel 2 van het ontwerp van decreet is er wel sprake van een machtiging maar niet van de modaliteiten daarvan. Op het einde van paragraaf 1 staat wel: "Samen met een gebeurlijke wederbeleggingsvergoeding, gelimiteerd volgens de modaliteiten vast te stellen door de Vlaamse Regering.". De spreker veronderstelt dat de modaliteiten slaan op de limitering van de wederbeleggingsvergoeding en niet op de voorwaarden van een bepaalde overeenkomst. Als die interpretatie juist is, geeft het parlement de regering geen toestemming om modaliteiten vast te leggen. Ze moet de gemeenten gewoon 100 euro per inwoner geven.

Het pact is geen wet, het is zelfs geen omzendbrief, het is een akkoord gebaseerd op wederzijds vertrouwen. Is het pact dan richtinggevend, een referentiekader, waarover onderhandeld wordt? Of is het te nemen of te laten? Los van het antwoord van de minister vindt de spreker dat de modaliteiten door het parlement en niet door de regering moeten worden vastgelegd. In het andere geval moet het ontwerp de regering uitdrukkelijk machtigen om de modaliteiten te bepalen. Dat staat momenteel niet in het ontwerp en vergt een amendement.

De regeling is geen wet maar een toetredingscontract met als stok achter de deur de verhoogde Elia-compensatie. Het is een juridisch onduidelijke werkwijze waarbij het parlement op basis van een nogal wankele tekst te veel volmacht geeft aan de regering. De spreker roept de parlementsleden op om de huidige tekst niet goed te keuren en de regering om een duidelijkere tekst te produceren. De tekst moet voor minder interpretatie vatbaar zijn en de voorwaarden moeten door het parlement bepaald worden.

2.4. Tussenkost van de heer Eric Van Rompuy

De heer *Eric Van Rompuy* heeft gevraagd om een antwoord namens de Vlaamse Regering dat niet meer voor interpretatie door de andere ministers vatbaar is.

Er zouden nog 87 gemeenten een forfaitaire huisvuilbelasting in een of andere vorm hebben. In de gemeenteraad van Zaventem werd de kwestie gisteren besproken. Het voorstel was om de forfaitaire huisvuilbelasting van 35 euro af te schaffen en te vervangen door een algemene dienstenbelasting, gedefinieerd als vergoeding voor administratieve dienstverlening en infrastructuur. Het principe dat de vervuiler betaalt, wordt gehuldigd door een belasting per huisvuilzak. Uiteindelijk is beslist om de algemene dienstenbelasting niet in te voeren maar het verlies van 450.000 euro door afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting te compenseren door andere maatregelen in de huisvuilsector, onder meer betalende stickers op de gift-zakken (gift: groente-, fruit- en tuinafval). Voldoet Zaventem daarmee aan de voorwaarden? Zou de vervanging door de algemene dienstenbelasting met behoud van de vuilniszakkenvergoeding toegestaan zijn? Wat is het criterium? Hoe gebeurt de controle?

Het gerucht doet zelfs de ronde dat gemeenten die hun forfaitaire huisvuilbelasting halveren en een hogere prijs per zak vragen, de geest van de regeling respecteren en dus ook in aanmerking komen.

Het kan niet dat gemeenten afhankelijk zijn van willekeurige interpretatie van de administratie. Het is nodig om daar nu duidelijkheid over te scheppen. De afschaffing kan misschien niet decretaal vastgelegd worden. De Raad van State heeft immers ooit een decreet van de heer Sannen daarover verworpen.

2.5. Tussenkomen van de heer Ludo Sannen

De heer *Ludo Sannen* sluit zich aan bij de woorden van de heer Van Rompuy. De afspraken in de Vlaamse Regering moeten ook echt gerealiseerd worden in de gemeenten. Dat betekent de afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting ten voordele van een bijdrage op basis van het principe dat de vervuiler betaalt, trouwens een onderdeel van het Vlaams regeerakkoord. De houding van de gemeente Zaventem is terecht. De Vlaamse overheid moet er alles aan doen opdat de gemeenten allemaal op dezelfde manier met dat probleem omgaan.

De scheidingslijn is 1 januari 2008. Een paar gemeenten hebben zich al in regel gesteld. De spreker gaat ervan uit dat elke gemeente die na 1 januari 2008 de forfaitaire huisvuilbelasting vervangt door een andere forfaitaire belasting, niet voldoet aan de afspraken van het pact. Het is het recht van de Vlaamse Regering om in dat geval geen convenant met de gemeente te sluiten.

Is het zo dat van gemeenten die al een omschakeling gedaan hebben, eventueel nog een bijkomende bijsturing gevraagd zal worden? Een belofte volstaat niet, de gemeente moet concreet uitleggen hoe ze de forfaitaire huisvuilbelasting zal omvormen. Het is goed dat die werkwijze op papier staat vooraleer het convenant afgesloten wordt.

De heer *Jan Peumans* zegt dat zijn gemeente drie soorten huisvuilbelasting heeft. Per huisvuilzak is er een belasting van 1,25 euro, een sticker op het gft en een forfaitaire huisvuilbelasting. In overleg met de VVSG is die huisvuilbelasting in maart afgeschaft en vervangen door een algemene dienstenbelasting.

De forfaitaire huisvuilbelasting brengt 450.000 euro op. Een armlastige gemeente kan die middelen niet missen. Tot nog toe is er nog geen pact tussen de gemeenten en de regering. Als in dat pact andere belastingen ook verboden zijn, zal de gemeente zich moeten beraden over verdere stappen. Een heleboel andere gemeenten wacht nog af om een beslissing te nemen.

2.6. Tussenkomen van de heer Jef Tavernier

De heer *Jef Tavernier* merkt meer en meer onduidelijkheid. De leden van de meerderheid brengen hem

in verwarring. Vorige week zei de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden dat hij met de afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting kon leven en dat men hem er zelfs van overtuigd had dat het misschien niet slecht zou zijn als een deel van de huisvuilbelasting toch forfaitair zou zijn en het grootste deel variabel. Blijkbaar wordt in het Lokaal Pact die nuance niet gemaakt, het gaat enkel over het afschaffen.

Waar in de andere beleidsdomeinen convenants gebaseerd zijn op een decreet, is dat hier niet het geval. De heer Tavernier stelt vast dat de heer Peumans zich nog niet gebonden acht omdat er nog geen Lokaal Pact is. Alle tot nog toe ondernomen stappen zijn volgens hem dus legaal. Sommige gemeenten zijn dus snel, maar de mogelijkheid bestaat ook om een en ander uit te stellen. Dat is allemaal niet duidelijk.

Het is niet de bedoeling dat de gemeenten de forfaitaire huisvuilbelasting vervangen door een andere vorm van belasting, maar wel dat het Vlaams Parlement schulden van de gemeenten overneemt zodat ze hun belastingen kunnen verminderen. Dat staat inderdaad niet in het programmadecreet, want de passage is heel beperkt. Minister Van Mechelen heeft het geheel echter aangekondigd als een maatregel om de belastingen te verminderen.

2.7. Repliek van minister Dirk Van Mechelen

Minister *Dirk Van Mechelen* zegt dat de maatregel bedoeld is om schulden van de gemeenten over te nemen en zuurstof te geven om beleid te voeren. Gemeenten worden daarbij behandeld als gelijkwaardige partner aan de regering, er is geen sprake van betutteling. De schuldverlichting en de verhoogde Elia-heffing hebben tot doel ervoor te zorgen dat de gemeenten hun belastingen niet moeten verhogen. De minister is nog geen burgemeester tegengekomen die voor zijn plezier de belastingen verhoogt.

De gemeenten die het pact ondertekenen, verminderen hun schulden, krijgen een verhoogde Elia-uitkering. In ruil daarvoor schrappen ze de belasting op materieel en outillage en investeren ze in energie-vriendelijke machines en in Vlaamse productieprocessen in het kader van Kyoto. De energiebesparende maatregelen worden volledig gecompenseerd. Wie een energievriendelijke woning of kantoor wil bouwen en voldoet aan een aantal normen, zal de Vlaamse overheid voor 100 percent compenseren.

De maatregelen zijn besproken en goedgekeurd in de algemene vergadering van de VVSG. Gemeenten stappen af van een belasting op personeel en op kantoren en engageren zich om de belastingen in het jaar 2009 niet te verhogen en om tot het einde van de gemeentelijke regeerperiode geen nieuwe forfaitaire

gezinsbelastingen in te voeren. Het is niet verboden om de opcentiemen of de personenbelasting te verhogen in 2010, 2011 en 2012, hoewel de minister daar geen pleitbezorger van is.

Voor huisvuilbelasting bestaan er allerhande mogelijke varianten en formules. De Vlaamse Regering vraagt de gemeente die toetreedt tot het pact om het principe dat de vervuiler betaalt, toe te passen. Hoe ze dat toepast, behoort tot de gemeentelijke autonomie. Gemeenten met forfaitaire huisvuilbelastingen kunnen het pact niet ondertekenen. Is de gemeente van plan om een en ander te wijzigen, dan moet zij aantonen dat het principe dat de vervuiler betaalt, op haar grondgebied van toepassing is onder welke vorm dan ook. De minister waagt zich niet aan voorspellingen of aan het beoordelen van individuele gevallen. De woorden van de heer Peumans dat een heffing per vuilniszak aan het principe dat de vervuiler betaalt, tegemoet komt, klinken volgens de minister echter zeer plausibel.

De Vlaamse Regering heeft deze tekst goedgekeurd:

“In de preambule van het Lokaal Pact wordt er op gewezen dat het pact geen contract is in de juridische zin van het woord. Het pact is niet afdwingbaar via het bestuurlijk toezicht dat de Vlaamse Regering uitoefent op de gemeenten. Met de toetredingsbeslissing tot het Lokaal Pact neemt de gemeente vrijwillig een aantal engagementen op zich, waardoor de gemeente ook in aanmerking komt voor een aantal tegenprestaties van de Vlaamse Regering.

Indien een gemeente haar engagementen bij het Lokaal Pact niet zou nakomen, kan de Vlaamse Regering zoals gezegd hiertegen niet optreden via het bestuurlijk toezicht. Eventuele sancties tegen gemeenten die hun engagement niet nakomen kunnen wel gezocht worden in de tegenprestaties die door de Vlaamse Regering worden geleverd. Indien een gemeente haar engagementen niet nakomt, dan is ook de Vlaamse Regering vrij om haar deel van het engagement terug te schroeven. Het niet toekennen van de verhoogde Elia-compensatie gedurende de jaren 2008-2009-2010 is de meest voor de hand liggende sanctie. Dergelijke sanctie kan tot stand komen door een beslissing van de Vlaamse Regering, op initiatief van de minister, bevoegd voor het binnenlands bestuur.

De registratie van de toetredingsbeslissing van de gemeenten tot het Lokaal Pact gebeurt door het agentschap Binnenlands Bestuur. Indien het agentschap vaststelt dat de toetreding rechtsgeldig is gebeurd en dat de gemeente aan de voorwaarden van het pact voldoet, kan de procedure voor de schuldovername worden aangevat en kan de verhoogde

Elia-compensatie worden uitbetaald. Indien de betrokken gemeente naderhand alsnog beslissingen neemt die ingaan tegen de engagementen onder het Lokaal Pact kan de Vlaamse Regering eventueel tot sancties beslissen.

Het Lokaal Pact voorziet dat alle gemeenten die toetreden, eventuele forfaitaire huisvuilbelastingen (economische code 363-03) ten laatste voor het budgettaire jaar 2009 afschaffen of hervormen volgens het principe dat de vervuiler betaalt. Om na te gaan of de gemeenten aan dit engagement voldoen zal de volgende procedure gevolgd worden. De gemeenten die op 1 januari 2008 geen forfaitaire huisvuilbelasting meer hadden, worden geacht aan de voorwaarden te voldoen zonder dat daarvoor verdere formaliteiten nodig zijn.

Ten aanzien van de gemeenten die op 1 januari 2008 wel nog een forfaitaire huisvuilbelasting hadden, zal het agentschap Binnenlands Bestuur bij ontvangst van de toetredingsbeslissing, een brief bezorgen die wijst op de verplichtingen in het kader van het Lokaal Pact. De gemeenten zullen er daarbij op gewezen worden dat het Lokaal Pact voor hen pas effect zal hebben indien de forfaitaire huisvuilbelasting wordt afgeschaft of omgevormd in de loop van 2008. Bij de brief zullen de betrokken gemeenten uitgenodigd worden aan het agentschap mee te delen hoe zij dit probleem hebben opgelost of zullen oplossen. Voor de gemeenten die op 1 januari 2008 wel nog een forfaitaire huisvuilbelasting hadden, maar deze in de loop van het jaar 2008 zonder meer afschaffen, volstaat het dat zij dit melden aan het agentschap zodra dit effectief gebeurd is. Aan de gemeenten die de forfaitaire huisvuilbelasting hervormen tot of vervangen door een andere belasting zal gevraagd worden dit aan het agentschap te melden en daarbij te motiveren hoe zij ‘het principe dat de vervuiler betaalt’ hanteren. Zolang het antwoord van de gemeente er niet is kan het Lokaal Pact niet worden toegepast.”

2.8. Tussenkomst van de heer Herman De Reuse

De heer *Herman De Reuse* begrijpt dat de afschaffing of omvorming ten laatste op 1 januari 2009 moet geschieden. De gemeenten moeten ten laatste in 2008 een beslissing nemen tot afschaffing of omvorming van de forfaitaire huisvuilbelasting om voor de verhoogde Elia-gelden in aanmerking te komen. De minister geeft geen definitie van het begrip forfaitaire huisvuilbelasting, maar dat zou nochtans veel duidelijk maken. Als er zelfs maar een deel van de belasting volgens het principe dat de vervuiler betaalt, geïnd wordt, is het blijkbaar geen forfaitaire belasting meer. Als het niet uitsluitend om een for-

faitaire belasting gaat, kan de gemeente zich aansluiten bij het Lokaal Pact. Dat zal een heleboel discussies veroorzaken. Een gemeente die de kosten voor 90 percent recupereert door een forfaitair bedrag te heffen en de overige 10 percent int volgens het principe dat de vervuiler betaalt, heft volgens de spreker wel degelijk een forfaitaire belasting. Als Vlaanderen dat principe echt wil invoeren, zijn duidelijkere regels nodig en zijn mengvormen niet wenselijk. Gemeenten die zelfs gedeeltelijke forfaitaire huisvuilbelastingen blijven heffen, kunnen dan niet genieten van de voordelen van het pact.

De huidige onduidelijke situatie waarbij de minister later een en ander zal invullen, is geen goede manier van decreetgeving.

2.9. Tussenkoms van de heer Jef Tavernier

Het is de heer *Jef Tavernier* duidelijk geworden dat het principe van de vervuiler betaalt de doelstelling is. De afschaffing van de forfaitaire huisvuilbelasting is echter niet zo duidelijk. Hij dacht dat het de bedoeling was de forfaitaire belasting, die niet afhangt van vervuiling, inkomen of vermogen, af te schaffen en niet te vervangen door een andere forfaitaire belasting. Voorheen was er gewoon de gemeentebelasting, nadien is er daar de term huisvuilbelasting op gekleefd om het gemakkelijker ingang te doen vinden. Kan de forfaitaire huisvuilbelasting zo maar vervangen worden door een andere forfaitaire belasting? Op basis van het antwoord van de minister en de woorden van sommige parlementsleden, concludeert de spreker dat het mogelijk is.

2.10. Tussenkoms van de heer Ludo Sannen

De heer *Ludo Sannen* vraagt of een gemeente die een forfaitaire huisvuilbelasting vervangt door een algemene dienstenbelasting en meer geld vraagt per huisvuilzak, toch in aanmerking komt voor het pact. Als dat mogelijk is, is de interpretatie heel anders dan hij aanvankelijk dacht.

2.11. Tussenkoms van de heer Eric Van Rompuy

De heer *Eric Van Rompuy* heeft begrepen dat het volstaat een andere algemene belasting in te voeren en de prijs per huisvuilzak te verhogen om te voldoen aan de voorwaarden van het Lokaal Pact. Hij had dat oorspronkelijk anders geïnterpreteerd. Hij had voor Zaventem een raadsbeslissing opgesteld over een algemene dienstenbelasting. Hij heeft echter samen met het college geoordeeld dat dergelijke dienstenbelasting niet toegestaan is en beslist om op een andere manier meer belasting te heffen op afval, namelijk meer belasting per huisvuilzak en een sticker op het gft. Die beslissing kan echter nog terugge-

schroefd worden. Momenteel is de gemeente immers zeker van de inkomsten van de forfaitaire belasting, de nieuwe vormen zijn afhankelijk van het gedrag van de mensen. De spreker heeft geen duidelijk antwoord gekregen van de minister. De verwarring is compleet.

2.12. Tussenkoms van de heer Jan Peumans

De heer *Jan Peumans* legt opnieuw uit dat de gemeente Riemst op 1 januari 2008 drie belastingen had voor huisvuil: een sticker op de gft-afvalbak, 1,25 euro op een huisvuilzak en een forfaitaire huisvuilbelasting van 75 euro en 37,5 euro voor de wigw's (weduwe, invalide, gepensioneerde en/of wees). Na raadpleging van tal van diensten, onder meer het VVSG, heeft de gemeente begrepen dat ze de forfaitaire belasting mag vervangen door een algemene dienstenbelasting, dus gewoon met een andere libellering in de begroting.

Als dat niet mag, is het voordeliger de forfaitaire huisvuilbelasting te behouden en niet in te gaan op het Lokaal Pact. In het regeerakkoord wordt er heel duidelijk gesproken over een forfaitaire huisvuilbelasting. Die bepaling is er gekomen op vraag van een bepaalde fractie die al een decreet in die zin heeft ingediend dat vernietigd is door de Raad van State.

2.13. Tussenkoms van de heer Thieu Boutsen

De heer *Thieu Boutsen* wijst erop dat de heer Dehaene ooit zei dat het Vlaams Parlement een veredelde gemeenteraad was. Nu moet de spreker hem gelijk geven, dit is een gemeenteraadscommissie. In feite gaat het hier over hoe een gemeente een begroting moet opstellen. Tal van gemeenten hebben nog geen begroting aan de gemeenteraad voorgelegd. Waarop wachten ze? Heeft het te maken met de beslissing over het Lokaal Pact? Vanaf wanneer mogen de gemeenten die inkomsten in de begroting inschrijven?

2.14. Repliek van de heer Jaak Gabriels, voorzitter

De *voorzitter* wijst erop dat het niet is omdat de commissie bevoegdheden heeft die dicht bij de mensen staan dat ze niet mogen besproken worden. Dat maakt van de commissie nog geen veredelde gemeenteraadscommissie. Het past niet om denigrerend te doen over beleidsdomeinen die de mensen echt raken.

2.15. Repliek van minister Dirk Van Mechelen

Minister *Dirk Van Mechelen* zegt dat de minister

van Binnenlandse Aangelegenheden de begrotings-instructies geeft aan de gemeenten, na voorlegging aan de Vlaamse Regering. Dat zal ook nu het geval zijn.

Eigenlijk bewijst de discussie dat de casuïstiek in dit geval de regel is. Er zijn 308 gemeenten, dus 308 verschillende systemen met allerhande mengvormen. De minister pleit ervoor om nu niet te veel toe te spitsen op individuele gevallen. Toch wil hij nog even het voorbeeld van de stad Geel geven. Die stad werkt met een vast recht en met een diftar-systeem (differentiatie tarieven). Ten persoonlijke titel zegt de minister dat het systeem aan het principe dat de vervuiler betaalt, beantwoordt.

De minister leest opnieuw voor: “Voor de gemeenten die op 1 januari 2008 wel nog een forfaitaire huisvuilbelasting hadden, maar deze in de loop van het jaar 2008 zonder meer afschaffen, volstaat het dat zij dit melden aan het agentschap zodra dit effectief gebeurd is. Aan de gemeenten die de forfaitaire huisvuilbelasting hervormen tot of vervangen door een andere belasting zal gevraagd worden dit aan het agentschap te melden en daarbij te motiveren hoe zij ‘het principe dat de vervuiler betaalt’ hanteren. Zolang het antwoord van de gemeente er niet is, kan het Lokaal Pact niet worden toegepast.”

2.16. Laatste replieken

De heer *Herman De Reuse* vraagt opnieuw of het volstaat dat slechts een (klein) deel van de belasting afhangt van het verbruik om te spreken van een niet-forfaitaire belasting. Zal een gemeente door enkel de naam van de forfaitaire huisvuilbelasting te wijzigen, voldoen aan de voorwaarden van het pact? Als een klein deel afhankelijk van het verbruik volstaat, kunnen de gemeenten de huidige werkwijze handhaven. De spreker pleit voor een duidelijk antwoord. De regering zal over alle 308 systemen moeten beslissen en komt dan bij gebrek aan precieze normering automatisch in de casuïstiek terecht en mogelijks in een arbitraire beoordeling.

De heer *Jaak Gabriels*, voorzitter, pleit ervoor om de werking van de gemeenten niet te paralyseren en om de lokale autonomie te respecteren.

De heer *Jef Tavernier* is ook tegen betutteling. De regeling is pas ingewikkeld geworden toen 100 euro per inwoner aan voorwaarden gebonden werd.

De heer *Jaak Gabriels* repliceert dat sommigen daar iets anders achter gezocht hebben. Hij voelt hier ongepaste verregerende betutteling van de gemeenten en paternalisme.

De heer *Jef Tavernier* vraagt om de regeling vast te leggen bij decreet. De gemeenten moeten nu gewoon melden aan het agentschap als ze de belasting vervangen door iets anders.

Minister *Dirk Van Mechelen* zegt dat de melding bedoeld is hen te laten motiveren hoe zij het principe dat de vervuiler betaalt, toepassen.

Na schorsing van de commissievergadering, wijst de heer *Ludo Sannen* erop dat een schorsing van de vergadering gevraagd werd omdat de beslissing van de Vlaamse Regering op zijn fractievergadering anders vertaald werd. Na terugkoppeling heeft hij een andere interpretatie gehoord dan die hier in de commissie. Het standpunt van sp.a-spirit is nog altijd dat een forfaitaire huisvuilbelasting of een deel ervan niet vervangen kan worden door een andere forfaitaire huisvuilbelasting, ook al blijft daarnaast een systeem van niet-forfaitaire inkomsten bestaan dat voldoet aan het principe dat de vervuiler betaalt. De spreker vraagt dat de regering voor de plenaire stemming op één lijn staat. De sp.a-spirit-fractie zal de tekst nu goedkeuren maar kijkt uit naar de interpretatie van de regering.

Minister *Dirk Van Mechelen* heeft nooit gezegd dat de ene forfaitaire belasting door de andere zal worden vervangen. De voorgelezen tekst is de tekst die de regering aangenomen heeft.

De heer *Jef Tavernier* kondigt aan dat hij een amendement op artikel 2 van het ontwerp van programmadecreet zal indienen.

3. Amendement op artikel 2 van het programmadecreet

Amendement nr. 3 van de heren Ludwig Caluwé, Marnic De Meulemeester, Jacky Maes en Kris Van Dijk voegt volgens de heer *Marnic De Meulemeester* aan artikel 2, §1, een tweede lid toe, dat luidt als volgt: “In afwijking van het eerste lid wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd ook leningen aangegaan na 31 december 2007 over te nemen van gemeenten die aantonen dat hun schuld, samen met de schuld van hun OCMW, op 31 december 2007 lager is dan 100 euro per inwoner. Het bedrag van de over te nemen leningen aangegaan na 31 december 2007 door een gemeente wordt beperkt tot het verschil tussen een schuld van 100 euro per inwoner van die gemeente, en haar schuld, inclusief de schuld van haar OCMW, op 31 december 2007.” (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1608/3*).

De spreker legt uit dat anders de kans bestaat dat een aantal gemeenten, ook als ze de schulden van hun

OCMW mee in rekening brengen, niet de vooropgestelde schuld van 100 euro per inwoner op 31 december 2007 hebben. De indieners willen het ook voor die gemeenten mogelijk maken dat leningen aangegaan na 31 december 2007 overgenomen kunnen worden.

De heer *Jef Tavernier* meent dat de toelichting van de heer De Meulemeester perfect zijn eerdere pleidooi voor duidelijkheid over de juridische basis van de voorwaarden illustreert. Het parlement moet zijn rol als decreetgever daarin spelen en mag zich niet beperken tot de goedkeuring van een bedrag dat de regering mag uitgeven aan de gemeenten.

4. Stemming

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Het aldus gewijzigde artikel 2 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Fiscaliteit

AFDELING I

Onroerende voorheffing

Artikel 3

Vrijstelling van onroerende voorheffing voor het kadastrale inkomen van nieuw materieel en outillage

4.1. Tussenkost van de heer Herman De Reuse

Met betrekking tot de vrijstelling van onroerende voorheffing voor het kadastrale inkomen van nieuw materieel en outillage, heeft de heer *Herman De Reuse* moeten vaststellen dat de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) hierover niet tot een eenduidig standpunt kwam, wat bij hem vragen oproept. UNIZO, VOKA, Verso en de Boerenbond zeggen dat de convenants waarin de bedrijven zich dienen in te schrijven, bijkomende administratieve kosten met zich mee zullen brengen. Het commissielid is geïnteresseerd in het bedrag van die kosten. Wat antwoordt de minister verder op het argument dat deze bijkomende voorwaarde een vorm van discriminatie is?

Maar nog belangrijker lijkt de heer De Reuse de opmerking van de vakbonden op pagina 44 van het voorgelegde ontwerp van programmadecreet dat “bij

stopzetting of delocalisatie van de ondernemingsactiviteiten bedrijven de tegemoetkoming dienen terug te betalen”. Het lid ziet dat weliswaar niet helemaal zo maar hij acht het wel nuttig om te bepalen dat de vrijstelling alleen geldt voor materieel en outillage die in Vlaanderen worden geplaatst. Hij verduidelijkt dat niet alleen de ondernemingen in Vlaanderen actief moeten zijn maar dat volgens hem ook de plaatsing van die goederen in Vlaanderen moet gebeuren. Het lijkt hem verder niet zo gek om bij delocalisatie een terugbetaling van de genoten vrijstelling te vragen met misschien een maximum over een periode van tien jaar. Wat denkt de minister daarvan?

4.2. Tussenkost van de heer Ludo Sannen

De heer *Ludo Sannen* pleit in het kader van de verlaging van de onroerende voorheffing voor materieel en outillage voor juridische zekerheid over de afspraken, zodat alle gemeenten de zaak op dezelfde wijze benaderen, net zoals voor het Lokaal Pact. De sp.a-spirit-fractie ondersteunt de milieuvriendelijke voorwaarden maar ook hier is de juridische controle onzeker. Men moet vermijden dat men voor de bedrijven een verlaging realiseert zonder energievriendelijke tegenwaarden.

4.3. Repliek van minister Dirk Van Mechelen

Minister *Dirk Van Mechelen* betreurt dat de SERV, in tegenstelling tot de regering, over deze belangrijke aangelegenheid niet tot een unaniem standpunt wist te komen. Hij neemt er akte van dat er geen gemeenschappelijk advies van de SERV is.

De administratieve lasten zijn volgens de minister volledig onder controle. Over de voorwaarden voor de vrijstelling van de onroerende voorheffing voor materieel en outillage wil hij duidelijk zijn. Vroeger was er een discriminatie tussen nieuwe machines op een nieuw bedrijventerrein en de vervanging van oude in een bestaand bedrijf. In dat laatste geval werd immers alleen het verschil tussen het oude en het nieuwe kadastrale inkomen vrijgesteld. Voortaan wordt de hele vervangingsinvestering vrijgesteld. Doel is met slimme fiscaliteit een dynamiek op gang te brengen die de economie tegelijk milieuvriendelijker, energiezuiniger en performanter maakt.

Met betrekking tot de administratieve lasten merkt de minister op dat de toekenning voor alle kleine bedrijven automatisch verloopt. Welke bedrijven onder het benchmarkingconvenant vallen, is immers bekend. Het is de bedoeling om een kruispuntbank te installeren tussen de databank van energie en die van fiscaliteit. Volgens minister Van Mechelen is er na de goedkeuring van het programmadecreet nog ruim de tijd om dit tot stand te brengen.

Hij onderstreept dat het niet de bedoeling van de Vlaamse Regering is om de vrijgestelde bedragen terug te vorderen bij stopzetting van de activiteiten. Het gaat om een voordeel dat jaarlijks wordt toegekend voor milieuvriendelijke en energiezuinige productie. Doel is om met deze maatregel bedrijven fiscaal te stimuleren om in Vlaanderen te blijven. De spreker is ervan overtuigd dat de maatschappelijke zetels van bedrijven dit goed begrijpen en geeft daarbij het voorbeeld van de Duitse hoofdzetel van BASF in Ludwigshafen.

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 4 tot 6

Vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen

4.4. Tussenkoms van de heer Herman De Reuse

De maatregel ten gunste van energiezuinige woningen is volgens de heer *Herman De Reuse* weliswaar sympathiek, maar hij vraagt zich wel af hoeveel deze maatregel gaat kosten voor de steden en gemeenten, de provincies en het Vlaamse Gewest?

4.5. Tussenkoms van de heer Felix Strackx

De heer *Felix Strackx* denkt dat de uitvoering van die bepaling weinig extra uitgaven met zich mee zal brengen, want hij is bang dat elk jaar slechts enkele woningen in Vlaanderen dat voorgeschreven E-peil zullen halen. Zo moet een nieuwe woning slechts voldoen aan een E-peil van 100, terwijl de minister pas kortingen toekent vanaf 60 (20 percent) en vanaf 40 (40 percent). Zeker bij verbouwingen zal dit zelden gehaald worden. De minister geeft volgens de heer Strackx trouwens zelf toe dat zijn voorbeeld van een meermaals verbouwde woning onrealistisch is.

Het commissielid begrijpt dus niet waarom men daar, net als in de Commissie Energiearmoede, herhaaldelijk over spreekt. Hij wijst erop dat de isolatie van een dak in een bestaande woning een gigantische onderneming is. Een E60-peil halen bij een woning van zelfs maar 20 jaar oud is technisch onmogelijk, tenzij men de hele woning zou afbreken.

4.6. Tussenkoms van de heer Ludo Sannen

De heer *Ludo Sannen* erkent dat in eerste instantie slechts een beperkte groep gebruik zal maken of kunnen maken van de vermindering van de onro-

rende voorheffing voor energiezuinige woningen. Men moet de voorgelegde vrijstelling echter plaatsen in de context van een hele reeks andere instrumenten die mensen ertoe aanzetten om hun woningen energievriendelijk te maken. Probleem is altijd om ook de verhuurders aan te porren en net daarvoor dient deze bepaling.

Verder is het goed dat mensen die een stap verder zetten naar energiearme of zelfs passiefwoningen, blijvend – voor tien jaar – beloofd worden doordat zij voor een gedeelte gecompenseerd worden voor hun investering. Het gaat hier echter niet om een cadeau. Alle overheden zijn immers verplicht om de Kyotodoelstellingen te bereiken en ook zuivere lucht kopen in het buitenland kost geld. Het commissielid verwacht overigens dat, na een in eerste instantie beperkte toepassing, een en ander zich sterker zal ontwikkelen door de toenemende bewustwording en door de evolutie van de energieprijzen.

4.7. Repliek van minister Dirk Van Mechelen

Minister *Dirk Van Mechelen* stelt dat de kosten voor de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen worden geraamd op maximum 10 miljoen euro op kruissnelheid. Zij zijn ook opgenomen in de meerjarenbegroting. De minister verwacht dat zij heel geleidelijk zullen oplopen. In het begin zal het inderdaad over een bescheiden aantal woningen gaan, maar elke woning die erbij komt draagt bij tot het behalen van de Kyotonormen. Dit vandaag aanmoedigen, kan vermijden dat later harde centen op tafel moeten gelegd worden om emissierechten te kopen.

Ter stemming gelegd, worden de artikelen 4 tot 6 eenparig aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 7

Artikel 7 wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen met 13 stemmen.

AFDELING II

Verhoging van de forfaitaire vermindering voor de beroepsactieve belastingplichtigen

Artikelen 8 en 9

Mevrouw *Hilde Eeckhout* is heel tevreden met de toekenning van een versnelde verlaging van de personenbelasting aan 1 miljoen Vlamingen. Daarmee worden twee belangrijke doelstellingen gerealiseerd: een koopkrachtverhoging voor de laagste inkomens en de verkleining van de werkloosheidsval.

De heer *Ludo Sannen* stelt dat de vervroegde lastenverlaging voor de laagste inkomens voor sp.a-spirit belangrijk is in de strijd tegen de werkloosheidsval. Op de veralgemening volgend jaar gaat hij niet in. Tegenover mevrouw Eeckhout merkt hij op dat niet alle lastenverlagingen goed zijn, maar wel slimme, die het beleid sturen.

Minister *Dirk Van Mechelen* merkt op dat over de personenbelasting geen enkele discussie bestaat binnen de regering: de maatregel wordt onverkort uitgevoerd.

De artikelen 8 en 9 worden eenparig aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK IIIBis (nieuw)

Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij

Artikelen 9bis tot 9septies (nieuw)

Amendement nr. 1 van de heren Johan Sauwens, Jaak Gabriels, Ludo Sannen, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke tot invoering van een nieuw hoofdstuk IIIBis strekt er volgens de heer *Ludo Sannen* toe de omvorming van LRM tot zuivere participatiemaatschappij mogelijk te maken en de niet rendementsgebonden middelen van Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij) over te hevelen naar de provincie Limburg, die daar binnen haar eigen bestuur een structuur moet voor uitwerken (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1608/2*).

Het voorgelegde amendement komt volgens de heer *Jef Tavernier* neer op het toekennen van een bepaald bedrag aan het provinciebestuur van Limburg. Hij erkent wel dat dit duidelijker is dan het eerdere Limburgse vehikel in een Vlaamse context.

De heer *Thieu Boutsen* heeft geen bezwaar tegen de overheveling naar de provincie Limburg, maar de vraag is wel naar welke structuur binnen die provincie. De media zeggen dat de 177,52 miljoen euro zal worden overgeheveld naar een nieuwe stichting onder voorzitterschap van gouverneur Steve Stevaert.

De heer Boutsen brengt in herinnering dat minister Van Mechelen op 11 maart 2008 op parlementaire vragen antwoordde dat de niet-rendementsgebonden activiteiten worden doorgeschoven naar een provinciale opvangstructuur met als voorlopige werknaam LSM – Limburg Sterk Merk. Lisom wordt ondergebracht bij een provinciaal vehikel, vandaag gemaximaliseerde een stichting genoemd. Daarin zou voorzitter Steve Stevaert zitting hebben en drie leden van de meerderheidspartijen CD&V, sp.a en Open Vld.

Men vroeg zich af waarom er niet voor geopteerd werd om Lisom onder te brengen in een autonoom provinciebedrijf. Maar daarin is ook de oppositie aanwezig. Het bestuur moet immers verplicht alle fracties van de provincieraad bevatten. In een dergelijke structuur hebben de oppositieleden controle-recht, in een stichting niet. Wat gaat er met de centen van de belastingbetaler gebeuren als de oppositie geen controlerecht uitoefent, vraagt het lid.

Hij herinnert eraan dat bij de overheveling van het Limburgfonds naar de provincie destijds werd vastgesteld dat een aantal leningen niet toegekend was en voor enkele projecten kwijtgescholden was. Minister Van Mechelen repliceerde toen volgens de spreker dat de provincie zelf een keuze moet maken over de structuur. Hij neemt aan dat de bestendige deputatie en de provincieraad daarover een politiek debat zullen voeren. Van zodra iets op poten staat, stort de Vlaamse Regering de dividenden door.

De Vlaams Belangfractie wil democratische controle over deze middelen en niet dat de miljoenenkoek onderling verdeeld wordt door de traditionele partijen. Zij wil weten wat, hoe en wanneer, en kondigt aan zich voortaan scherper te zullen profileren als provinciale oppositiepartij.

De heer *Ludo Sannen* merkt op dat het amendement alleen de overdracht van de middelen regelt. In welke structuur zij terecht komen moet nog uitgemaakt worden. De gouverneur heeft alvast duidelijk verklaard dat, in geval het een stichting wordt, alle partijen zullen opgenomen worden, ook die van de oppositie.

De heer *Jaak Gabriels* treedt hem bij. In het amendement staat wat de Vlaamse overheid gaat doen ten behoeve van een lager bestuur. Het is aan dat lager bestuur om te bepalen in welke vorm zij dat gaat beheren. Alle partijen zullen daarbij betrokken worden.

De heer *Thieu Boutsen* blijft erbij dat dit niet in de tekst van het amendement staat.

De heer *Jef Tavernier* leest in het amendement dat er overdracht is aan de juridische entiteit provincie, niet aan een stichting of autonoom provinciebedrijf.

De heer *Jaak Gabriels* wijst erop dat de oppositiepartijen vertegenwoordigd zijn in de provincieraad. Ongetwijfeld krijgen zij daar de kans om mee de vorm te bepalen.

Minister *Dirk Van Mechelen* merkt op dat het amendement een overname met alle rechten en plichten betreft. Het bedrag zal overgemaakt worden aan het provinciebestuur, dat in alle democratische verantwoordelijkheid voortaan dit geld zal beheren.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 11

Amendement nr. 2 van de heren Johan Sauwens, Jaak Gabriels, Ludo Sannen, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke strekt ertoe de slotbepalingen aan te passen in functie van de invoering van een nieuw hoofdstuk over de Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1608/2).

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

V. EINDSTEMMING VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2008

De aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting toegewezen hoofdstukken van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008 (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-2008, nr. 1608/1) worden aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

De verslaggever,

Koen
VAN DEN HEUVEL

De voorzitter,

Jaak
GABRIELS
